

Når det så er sagt, vil jeg slå fast, at selvfølgelig skal et veludviklet og godt land som Danmark have gode arbejdsmiljølove. Det har vi sådan set allerede, og jeg forstår, at man nu vil lave en lang række yderligere opstramninger, så tingene bliver helt i orden.

Men når jeg har bladet mig igennem de 39 sider og har set den ene bestemmelse efter den anden, må jeg i al ydmyghed spørge ministeren: Hvis nu man forestiller sig, at Folketinget vedtager dette lovforslag – hvordan forestiller ministeren sig så, det vil komme til at fungere i praksis med alle de mange detailbestemmelser, både i relation til virksomhederne, men også i relation til de ansatte?

Så er der samtidig en lille biting, men her kan det måske gå lige op. Et eller andet sted i en avis har jeg i hvert fald læst, at det vil koste 1 mia. kr. for virksomhederne at administrere den nye arbejdsmiljølov; men jeg må vel være så ærlig at sige, at det godt kan være, den milliard kommer hjem igen, fordi man kan spare på sociale ydelser og lign. En ting må man jo slå fast, og det er, at der er ikke alene økonomi med i det, selv om de to tal skulle gå op med hinanden. Det er ikke alene det, sagen drejer sig om, den drejer sig også om de medmenneskelige perspektiver i sagen, altså at man ikke på nogen måde udsætter folk for det, der hedder fysisk overlast.

Der vil nok altid være nogle situationer – uanset hvor omfattende en lov om arbejdsmiljø vi vedtager her i Folketinget – hvor folks helbred på forskellig vis lider overlast. Desværre er det nogle gange de ansattes egen skyld, fordi de mange gange til en vis grad sløser med sikkerhedsbestemmelser og lign., når de har arbejdet i det samme job i mange år. Det skal arbejdsgiveren selvfølgelig have et vist ansvar for, men den enkelte medarbejder har altså også et ansvar. Jeg mener, at med hensyn til arbejdsmiljø er det i allerhøjeste grad op til begge parter at sørge for, at det er i orden.

Når det er sagt, og det er fredag eftermiddag, og alle gerne vil på pinseferie, skal jeg sige, at i realiteten er vi egentlig meget positive over for forslaget i Dansk Folkeparti. Men jeg må indrømme, at jeg har utrolig svært ved at se, hvordan vi skal lave en seriøs udvalgsbehandling af sagen, for i realiteten er der kun ca. 1½ uge tilbage, hvis vi trækker afslutningsdebatten fra. Men det kan jo være, ministeren kan trylle nogle store ord frem om, hvordan vi skal bære os ad med det.

Hvordan vi vil trykke på knapperne en gang i løbet af de næste 8-9 dage, er svært at sige. Jeg vil tro, vi med sikkerhed ville trykke på de grønne knapper i Dansk Folkeparti, hvis vi havde haft den fornødne tid til at gennemgå forslaget, men vi får se, hvordan de kommende dage udvikler sig. Direkte vende tommelfingeren nedad til et så alvorligt lovforslag vil vi ikke, og vi håber, at der måske kan findes en konstruktiv løsning på et meget stort og aktuelt samfundsproblem.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg er meget enig med den sidste ordfører, hr. Poul Nødgaard, i, at vi står med et meget stort samfundsproblem. Det er faktisk også derfor, at vi siden 1994 har diskuteret, på hvilken måde man kunne styrke indsatsen over for et dårligt arbejdsmiljø, og som det også har været nævnt nogle gange her i dag, har der været både debatoplæg, handlingsplaner og folketingsredørelser.

Et debatoplæg fra februar måned har dannet baggrund for en lang række drøftelser med nogle af partierne i Folketinget. Det har i øvrigt været drøftelser, som er foregået i både en god tone og en positiv ånd, og det håber jeg selvfølgelig også de bliver ved med, selv om jeg nok må sige, at tonen fra Venstre og De Konservative har skiftet vindretning, hvis en tone ellers kan gøre det. I hvert fald er temperaturen i indstillingerne blevet noget køligere her på det seneste, men det må vi jo se om vi kan få rettet op på.

Jeg vil godt takke de ordførere, som har været positive over for indholdet af forslaget, selv om de også har haft kritiske bemærkninger til, at vi er sent henne i samlingen, og det er der jo heller ingen der vil bestride. Men når jeg og regeringen har fremsat det nu, hænger det sammen med, at vi gerne vil have gjort noget ved det forebyggende arbejde, og at vi gerne vil have gjort noget, så virksomhederne i højere grad forpligtes til at arbejde med arbejdsmiljøet. Det skal ses i sammenhæng med, at antallet af arbejdsulykker er ganske højt, 50.000 om året. Antallet af arbejdsbetingede lidelser er ligeledes ganske højt, 16.000 på årsbasis, og det medfører faktisk et stigende sygefravær.

Jeg tror faktisk, det er i alles interesse at få et godt arbejdsmiljø; ikke bare for de ansatte – det siger sig selv – men også for virksomhederne, der i kraft af et godt arbejdsmiljø vil få reduceret sygefraværet, få bedre mulighed for at mar-